

Olvasmány: Józs 24,1-2a. 15-17. 1b

Évközi 21. vasárnap

Szentlecke: Ef 5, 21-32

Zsoltár válasza: Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr!

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 6,60-69)

Abban az időben Jézus tanítványai közül, akik szavait hallották, többen azt mondták: „Kemény beszéd ez. Ugyan ki hallgatja?” Jézus tudta, hogy tanítványai méltatlankodtak miatta, azért így szólt hozzájuk: „Ez megbotránkoztat titeket? Hát ha majd azt látjátok, hogy az Emberfia fölmegey oda, ahol azelőtt volt! A Lélek az, ami életre kelt, a test nem használ semmit. A szavak, amelyeket nektek mondom, Lélek és élet. De vannak közöttek, akik nem hisznek.” Jézus ugyanis kezdettől fogva tudta, hogy kik nem hisznek benne, és kik fogják őt elárulni. Aztán így folytatta: „Ezért mondom nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya meg nem adja neki.” Ettől kezdve tanítványai közül sokan visszahúzódtak, és többé nem jártak vele. Jézus ezért a tizenkettőhöz fordult: „Ti is el akartok menni?” Simon Péter ezt válaszolta neki: „Uram kihez menjünk? Az örök élet ígéi nálad vannak. Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.” Elmélkedéshez:

- Számunkra botrányosak e Jézus szavai?
- Mi az amiben nehéz hinnem?
- Péter számára mi a döntő ok, ami miatt kitart?

Beszámoló-rovat: EgyházMegyei Ifjúsági Tábor-Bodajk

Mottó: „Kiment a magvető vetni...”

Idén az első igazi nyári programom az V. EMIT tábor volt. Én személyesen nagyon vegyes érzelmekkel készültem erre a pár napra. Egyrészt vártam, mert az összes ismerősöm, akik már voltak EMIT-en, mind jó élményekkel tértek haza, de a másik oldalon egy kis félelem is volt bennem, hiszen szinte senkit nem ismertem és megijesztett a kétszázhetvenes szám, ugyanis ennyien voltunk. Utólag azt mondhatom, hogy nagyon pozitívan csalódtam és minden aggodalmam ellenére sikerült rögtön beilleszkednem. Az érkezésünk kicsit másképp alakult, mint a többségnek, ugyanis négy másik esztergomi fiatalal hamarabb ott voltunk a táborhelyen, mivel kocsival vittek minket. Emiatt lemaradtunk a nagy üdvözlésről, de legalább már mielőtt a többiek megjöttek, mi egy kicsit megismerhettük a szállást. Én az egyes altáborba kerültem, ahol nagy szeretettel fogadtak és szívesen segítettek mindenben. Már az első nap jól sikerült a bemutatkozás, de főként a kiscsoportos beszélgetés. A lehető legjobb csapatba kerültem, akiket már a tábor legelején megkedveltem. Ahogy teltek a napjaink egyre jobban összekovácsolódtunk. Nagyon jó volt látni, ahogy pár nap alatt egy kis közösség alakult ki a csoporton belül és ez remélhetőleg megmarad a tábor után is. Az első napon egy másik óriási élményben is részünk lehetett, de ott az összes táborozóval együtt. Ez az úgy nevezett meghatározó táborindító élmény volt. Azt mondhatom, hogy az az este tényleg meghatározó volt, hiszen olyan tanúságtételeket és előadásokat hallhattunk, amiket sokáig felemlgettünk kiscsoporton belül is, és mély nyomot hagytak bennünk. A második nap arról szólt, hogy felfedezzük a saját értékeinket. Sok feladat volt, amik tényleg segítettek ebben, és ha egy kicsit elgondolkoztunk, akkor mindenki rájött, hogy ő maga milyen értékes is és mennyi talentumot kapott Istentől, amit nem szabad elfelejtenünk, megköszönni és kamatoztatni. Ezen a napon, ami engem még megérintett, az esti film volt, amit az altáborral néztünk. Csütörtökön, -mint minden nap- a reggelt egy frissítő tornával kezdtük, és azért ezt emelem ki, mert a mi csoportvezetőink vezették, akiknek nagyon sokat köszönhetek, hiszen minden nap odafigyeltek ránk és próbáltak megismerni minket. Ami pedig a legjobb volt, hogy eközben ők is megnyíltak felénk és nagyon sok mindent meséltek, amire mi jó példaként tekinthetünk. Ez a nap egy zárandoklattal folytatódott, ami szintén nagy sikert aratott, főleg amikor párokban kellett beszélgetnünk különböző témákról. Talán ekkor alakult ki legjobban az összetartás a csoportokon belül, ami este altábori szinten is folytatódhatott a közös játékok

alkalmával. Ez a program azért tetszett nagyon, mert ahogy mindenki szurkolt, táncolt és énekelt együtt, így formálódott egy igazi egység, ami legjobban meghatározta számomra a tábort. Péntek délelőtt bűnbánati liturgia volt, és lehetőség volt gyónásra. Jó volt látni, hogy sokan elmentek az atyákhoz és amikor visszatértek, mintha megnyugodtak volna. A nap zárása szintén altáboronként történt. Mi egy nagy tábortúzzel ünnepeltük meg a tábor utolsó teljes napját és minden kiscsoport vicces előadásokkal szórakoztatta a többieket. Az utolsó napot egyáltalán nem vártam, mert olyan jól éreztem magam ebben a közösségben, hogy nem volt kedvem elbúcsúzni tőlük, de abban reménykedem, hogy ha három év múlva újra elmegyek a táborba, akkor találkozhatok velük és ismét átélhetem ezt a hangulatot.

Bencze Sára

Van új a nap alatt- rovat: Új internetes rádió kezdte meg adását a világhálón. Az Életjel Rádió célközönsége elsősorban a fiatalok köréből kerülhet ki, mivel 24 órában keresztény könnyűzenét sugároz két csatornán. A rádió létrejöttét két Egyházmegye és a Virtuális Plébánia segítette. A honlapjukon a főszerkesztő a következőket írja: „Rólad szól, neked szól”

Az Életjel Rádió nem tipikus rádiócsatorna, hiszen nem a szórakoztatás és/vagy az információközlés az elsődleges küldetése. Az a célunk, hogy örömet csempésszünk általa a mindennapokba, lendületet adjunk a feladatok teljesítéséhez, bárki erőt meríthessen az itt hallható, olvasható, látható üzenetekből. Mindannyian tapasztaljuk, hogy valamiért könnyebben jutnak eszünkbe a negatív gondolatok, hamarabb észrevesszük a hibákat, mint az örömeiket, s gyakran természetesen vesszük azokat az életünket szegélyező ajándékokat, amelyekért hálával tartozunk. A zene, a kép, a szöveg csak apropó, az Életjel Rádió is csupán egy eszköz - lehetőség arra, hogy felemeljük a fejünket, a szívünket, s szebbé, jobbá tegyük a világot saját környezetünkben. Miért ne kezdhettünk el kicsiben? Miért ne lehetnénk mi magunk a megújulás kezdeményezői? Küldj te is életjelet a körülötted élőknek: egy dalt, egy kedves mondatot, egy mosolyt! Isten hozott közöttünk! Örülünk neked! *Gégény István főszerkesztő*
www.eletjel.hu

Kedves Testvérek figyelmét felhívjuk a rendkívül jól kialakított, működtetett honlapunkra. Kérjük, látogassák meg az oldalt és információkkal segítsék a naprakész működését. A weboldal és hírlevelünk számára szóló eseményekről, hírekről, információkról szóló elektronikus leveleiket a harangszo@egomnet.hu címre várjuk.

Ferences ifjúsági gyalogos zarándoklat Esztergomból Mátraverebély-Szentkútra

Elmélkedések útközben

Nem szabad összekaverni a magányt és a csendet. A magány tér vagy érzés, a csend viszont belső magatartás. Csaphatunk nagy zajt a fejünkben a puszta kellős közepén, és csendet teremthetünk magunkban hatalmas tömeg közepette. Az biztos, hogy az igazi magány alakítja ki a tevékenység legnagyobb embereit, a legtermékenyebb gondolkodókat. Hogy azonban a magány valóban gazdagságos legyen, kell, hogy azt, vagy az igazság utáni hatalmas szomjúság lakja, vagy valami nagy szenvedély bizonyos ügyért, vagy valódi vágy, hogy a láthatatlanra figyeljünk, vagy a szeretet titka egy megsejtett és keresett jelenlétéért. Michel Hubaut OFM

Földi zarándoklatunkat akkor élhetjük meg legboldogabban, ha felismerjük hivatásunkat, meghalljuk Isten halk hívó szavát az életünkben. Amikor szabadon igent tudunk mondani Isten hívására, akkor teljesebbé válik a földi boldogságunk, és ezen az úton haladunk az örök boldogság felé. Gondolataimat alátámasztotta az a sok Ferences atya, Ferences szerzetes testvér és nővér akik velünk tartottak az út során. Arcukon folytonos sugárzó boldogságot láttam, szavaikban Isten jó tanácsait, bölcsességét halgattam és társaságukban Isten közelségét, szeretetét éreztem. Hiszen ők igent mondtak Isten hívására, Isten közelsége kíséri őket a földi zarándoklatukon.

A zarándoklat során volt, hogy ketté ágaztak útjaink, és mindenki eldönthette merre szeretne menni, melyik utat választja, viszont tudtuk, hogy mindegyik út a célunkhoz vezet. Ebből is azt láthatjuk, hogy Isten többféle hivatást készít számunkra, mindenkinek más és más, többféle úton tudjuk Őt megközelíteni, de fontos, hogy a végcélunk mindig egy legyen: -Isten! Ő azért hív bennünket, hogy találkozzunk Vele. A hivatás lényege, hogy földi zarándoklatunk során folytonos élő kapcsolatban legyünk Istennel, így tud épülni a Vele való kapcsolatunk, és csak így tudjuk másokkal is megismertetni Őt. Isten úgy alkotott meg bennünket, hogy mindig a tökéleteset keressük, tehát Őt. Így igazi boldogságot a földi dolgokban sosem találhatunk meg, mert ezek mind tökéletlen dolgok. Boldogságunkat akkor kezdjük el építeni, amikor igent mondunk Isten hívására, itt kezdődik el Vele a legmélyebb személyes kapcsolatunk, itt találkozzunk Vele nap mint nap, így tud bennünket erősíteni a gyengeségünkben, vigasztalni szomorúságunkban, hogy mi is vigasztaljuk a megtört szívűeket, és erősítsük a gyengéket. Akik igent mondanak hívására átélik, hogy szavai igazak, mikor azt mondja: „*Es íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig!*” (Mt 28,20) Bármilyen hivatásunk is van, ez az igazi út a boldogság felé, mert maga Isten készítette el nekünk, és az Ő terveiben csak a szeretet szerepel. Csak a hivatásunkban kapunk elegendő erőt ahhoz, hogy végig zarándokoljunk a mindennapok nehéz útjait, mert tudjuk van célunk ami felé haladunk, olyan zarándok társal aki jól tudja milyen tempóban kell mennünk, meddig vezet majd a pusztában, szenvedések között, mikor kell megpihennünk és mikor újra útnak indulunk még akkor is, ha már azt gondoljuk nem bírunk tovább haladni, de Ő folyton mellettünk lesz, hogy ehhez mindig elegendő erőt adjon nekünk. Mert az Úr ezt mondja: „*Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz*” 2Kor 12,9

V.Alexandra

Ismét zarándokolni voltunk

Drága Verácskánk elapadhatatlan hitével úgy érezte: megint mennünk kell, a szent Anna napi nagymamai áldásban nekünk is részesedni kell. Így meghirdette „híveinek” a mátraverebélyi szent Anna napi búcsúra való utazásunkat. Korán reggel indultunk júl. 29-én a belvárosi templom elől. Ugyancsak nagy zuhóban és gomolygó párákódókban kezdődött az utunk, s nagyon izgultunk, hogy mi lesz a szabadtéri misével. A buszban közösen elimádkoztuk a rózsafüzért. Odaérve már sok busz volt a parkolóban, több kisebb-nagyobb közösséget láttunk a papjuk vezetésével, zászlókkal és feldíszített keresztekkel, sok virággal bemenni a kegytemplomba, hogy legelőször is üdvözöljék Krisztus Urunk nagyanyját az oltaránál. (Egyik-másik májukhoz, énekekhez még én is csatlakoztam, hisz mi „pásztor” nélkül voltunk, s eléggé szét is széledtünk.) A szentmisére várakozva még a nap is kisütött. De aztán újból sötét fellegek

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: (20) 776 – 9998

gyülekeztek, s fenyegetően mordult az ég, s mire a Püspök úr a szép asszisztenciával felvonult az oltárhoz, kezdett cseperegni, majd egyre jobban esett, előkerültek a nagy fehér esernyők az oltár körül is, s már zuhogás közben mondta segédpüspök úr, hogy akit zavar az eső az menjen el, őt nem zavarja. Kicsit később azt is mondta, hogy „Aki megáztat minket, Az majd meg is szárít.” S valóban kitarzott a tömeg – mert az volt – s a mise második felében már ragyogott a nap, s a fenséges szép körmenet is fénylett, s a végén, a nagymamák személyes megáldása alatt is érezhettük a napsütést. Szép volt és megható ezen a különleges kisugárzást, a bősége isteni kegyelmet árasztó helyen részt venni az egy irányba tekintő tömeg között, és énekelni a Mária énekeket, amelyek a kihangosító jóvoltából bezengték a hatalmas, erdő ölelte teret – Pelegrin atya szép hangjának vezetésével. Hála mindenkinek, aki fáradozott azon, hogy ezt a búcsúnapot megszervezze!

Hazafelé jövet megálltunk a faluban, s a XIV. sz.-i római katolikus plébániatemplomot nézhettük meg, és művészettörténeti szemszögből is hallhattuk a tartalmas történetét – Verebi Péter alvajda nevével, ahonnan a Verebély elnevezés származik – ami aztán elvezetett Szentkút történetéhez is. Tovább haladva hazafelé, megálltunk a Mátra hegységünk egy kis gyöngyszem falujában, Egyházasdengelegen. Azt a nyugalmat, azt a békességet, azt a tiszta levegőt, azt a szíves kedvességet, amivel a mézes gazda fogadott, amit ott megtapasztaltunk, legszebb emlékeink között őrizzük, kiváltképp amikor az ősi, Árpádkori római katolikus templomot kinyitották nekünk. Ezt a templomot nem sokkal István királyunk fiának, Imre hercegnek szentté avatása (1083) után építették! A mézes gazdától igazi értékes, tiszta levegőjű erdőben gyűjtött mézet vásároltunk, s finom-fűszeres-puha mézes süttivel is megkínáltak. És az idősebb utastársait a saját autóján hozta le a templomból a buszhoz. Igen fáradtan, de sok belső-lelki és a külső fizikai élménytől gazdagodva tértünk haza. És sokunkban ismét megerősödött a tudat: nem kell a világ másik végére utaznunk, hogy szépet és csodálatosat lássunk, elég csak a saját házuk táján körülnézni.

Hála legyen a Mindenhatóknak és Veránknak is ezért a szép és értékes zarándoklatért, kirándulásért!
Borsodiné Várady Éva

Hirdetések

- + A Belvárosi Plébánia Testületi ülése szept. 3-án 17.30 órától lesz.
- + Értesítjük nyugdíjas Testvéreinket, hogy a Nyugdíjas Klub szept. 5-én, csütörtökön d.u. 3 órakor tartja következő összejövetelét. Szeretettel várjuk érdeklődő Testvéreinket.
- + A Belvárosi Plébánia szentségimádása szeptember 8-án (szombaton) 13 órától 17.45-ig lesz. (Jelentkezési ívre kérjük feliratkozni.)
- + Konferencia meghívót kaptunk, szeptember 1-jére de. 9 órára „Ius Coronandi” címmel, melynek helyszíne a Szent Adalbert központ. Utána 15 órától Erdő Péter bíboros, prímás, érsek nyitja meg a kiállítását a Főszékesegyházi Kincstárban.
- + A héten temettük: Gárdai Zoltánét, Seres Istvánt és Kara Ferencet. kereszteltük: Ilosvai Szofit, Csordás Ilonát, Nemeskéry Olivér Noelt és Nemeskéry Zsóka Rozit. esküdtek: Virág Katalin és Rózsa Zsolt, Becse András és Csontos Dóra.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Hétfő-Péntek: 19 óra; Vasárnap: 10, ½ 12 és 19 óra

VÍZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Vasárnap: ½ 9 óra

Szent István kápolna: Hétfő-Péntek: ½ 8 óra; Szombat: 18 óra (előesti)

Zárdatemplom: Hétfő-Vasárnap: 7 óra

TOVÁBBI LITURGIÁK

második szombat 13.00-18.00 Szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00 Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30 Szentségimádás (Szt. István)

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele /megjelenik kéthetenként/

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.;

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel./Fax.: (33) 898 – 124, Mobil: (20) 775 – 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

Web: www.belvarosiesztergom.hu; e-mail: sztpeteresp@egomnet.hu